

Den tro, som er virket ved Jesu navn

Helbredelsen af den lamme ved Den skønne Port

Peter og Johannes gik op til templet ved bedetimen, den niende time. Da kom man bærende med en mand, som havde været lam fra moders liv; ham satte man hver dag ved den tempelport, der kaldes Den Skønne, for at han kunne bede om en almisse af dem, der gik ind på tempelpladsen. Da han så Peter og Johannes på vej ind på tempelpladsen, bad han dem om en almisse. De så begge fast på ham, og Peter sagde: »Se på os!« Han så spændt på dem i forventning om at få noget af dem. Men Peter sagde: »Sølv eller guld har jeg ikke, men jeg giver dig, hvad jeg har: I Jesu Kristi, nazaræerens, navn, stå op og gå!« Og Peter greb hans højre hånd og rejste ham op; og straks blev hans fødder og ankler stærke, han sprang op og kunne stå og gå, og han fulgte med dem ind på tempelpladsen, hvor han gik rundt og sprang og priste Gud. Og hele folket så ham gå rundt og prise Gud; og de genkendte ham som den, der plejede at sidde ved Den skønne Port i templet for at få almisse, og de blev slået af forundring og var ude af sig selv over det, der var sket med ham.

Manden holdt sig op ad Peter og Johannes, og hele folket stimlede forundret sammen om dem i Salomos Søjlegang.

Peters prædiken i Salomos Søjlegang

Da Peter så det, sagde han til folket: »Israelitter! Hvorfor undrer I jer over dette og stirrer på os, som om vi ved egen kraft eller fromhed havde bevirket, at den mand kan gå? Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud, vore fædres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus, som I forrådte og fornægtede over for Pilatus, skønt han havde besluttet at løslade ham. Men I fornægtede den hellige og retfærdige og krævede at få en morder benådet. Livets fyrste dræbte I, men Gud oprejste ham fra de døde. Det er vi vidner om. Ved troen på Jesu navn har hans navn bragt denne mand, som I ser og kender, til kræfter. Den tro, som er virket ved Jesu navn, har for øjnene af jer alle givet manden hans fulde førlighed.

(Apg. 3,1-16)

I mange år jeg troet, at det var min tro, som forløste Guds herlighed over mit liv. Altså: følte jeg mig ikke velsignet af Gud, var årsagen, at min tro ikke var stærk nok. Men Peter siger her, at ved troen på

Jesu navn har Jesu navn bragt ham lægedom, og samtidig siger han, at troen er virket af Jesu navn. Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det fortæller os, at vores tro virker på grund af Jesu navn. Det er altså ikke op til styrken af din eller min tro, om det virker. Om troen virker; er op til Jesu Kristi navn, det er altså Hans navn, som er den afgørende faktor her - og ikke vores tro - og Hans navn står fast sammen med Hans gerning på korset.

Troen kommer, når vi hører evangeliet, når vi hører om Jesu død og opstandelse, når vi hører Kristus blive forkyndt som korsfæstet.

Ved Helligånden kommer vi til tro på Kristus og det er den selv samme tro, som virker ved Jesu Kristi navn at give denne lamme mand kræfter.

Det er vigtigt, at vi ikke blander lov og evangelie sammen og derved tror, at troen er noget, vi skal præstere. Troen er os givet af Gud og bliver virksom ved Helligånden - som ligeledes er blevet os givet. Vi kan ikke gøre noget for, at Gud velsigner os, for at Gud bringer os helbredelse. Hvis lov og evangelium bliver blandet sammen, så troen er noget vi præstere, sætter vi os selv under loven og er derfor faldet ud af nåden. Det efterlader os tilbage med loven alene, som skal følges til punkt og prikke, hvis Gud skal velsigne os og helbrede os. Det er en umulig opgave, som Gud aldrig har haft til sinde, at vi skulle klare. Faktisk forholder det sig således, at det var meningen, at vi ikke skulle klare det. Jesus gjorde det, Han opfyldte loven, så vi kunne leve under Guds nåde - uden gerninger men ved tro.

Så ved troen alene har vi fået lægedom - som den lamme mand ved Den skønne Port - en tro som er virket ved Jesu navn. Det er altså Jesus, der alene er årsagen til helbredelser og velsignelser. Det er på grund af Ham alene, at vi altid kan komme til Gud i forventning om, at Han vil hjælpe os - uanset hvad vi står i.

Kristendommen handler alene om Kristus og Hans gerninger, som er os alle til gavn, når vi tror - en tro som kommer til os på grund af Hans navn og igen virker ved Hans navn.

Det er enkelt og fyldt med Guds kærlighed, når vi forstår, hvad der er evangelium og hvad der er lov. Alt sker ved Helligånden på grund af Jesu Kristi navn og gerning, fordi Gud i sin kærlighed til os sendte Kristus til at frelse os fra os selv, fra verden og fra verdensherskeren. Så vi har intet, vi kan være stolte af.

Derfor undrer Peter sig og siger:

»Israelitter! Hvorfor undrer I jer over dette og stirrer på os, som om vi ved egen kraft eller fromhed havde bevirket, at den mand kan gå?

Peter ved, at det intet har med ham ellers Johannes at gøre, at denne mand nu kan gå. Det er altså ikke deres gerninger, som har gjort, at denne mand nu kan gå og har fået kræfter igen. Det er ikke fordi de lever et helligt liv – og her fortæller han at loven ikke kan få en lam mand til at gå – det har absolut intet med dem at gøre; men alt med Jesu navn at gøre. Der er en kraft i Hans navn, som skyldes de gerninger, Han gjorde - en kraft som virker, at vi bliver frelst, en kraft som vidner om Ham helt uden vores gerninger og anstrengelser. Al ære går til Ham, fordi det er Ham, der gør værket.

Vi skal ikke blive forblændet af mirakler og helbredelser, for de vidner om Ham og Hans gerninger, så lad os bevare vores fokus på Ham, der er årsagen til, at vi ser helbredelser og mirakler – nemlig Jesus Kristus!

Kærlig Hilsen
Stephanie Dyreholt